

EDITORIAL

VAN DIE REDAKSIE

Between Theory and Practice

In the Correspondence Column of this issue we publish a letter which must conjure up fond or painful memories for every doctor with a modicum of experience. Dr Stern sketches, in carefully understated terms, the fears, the misgivings and the gently controlled chaos every one of us has encountered at some stage or other. '... little realising that we had entered the lull before the storm'. That is the first lesson the young doctor learns after leaving the sheltered environment of medical school, and it remains the very essence of medical practice until retirement.

Who can try to convey to an outsider the prideful fear of an intern on his first night on duty? Is there ever a corridor that smells as cold and wet as the one where one first assumes night duty? Every

ambulance siren heralds a possible crisis, and every telephone call may be the prelude to a spine-chilling emergency. But it is the slowly escalating influx of seemingly innocent cases that really constitute the build-up of a large-scale problem situation which can, after a while, appear to be beset with insuperable difficulties.

It is from such situations that the new doctor emerges with a fresh look at medicine as a whole, and a new appreciation of what really constitutes experience in the realities of medical practice. We should like to receive more such letters from colleagues who have been through the mill and who are in a position to lead others, especially the newcomers, towards the full appreciation of the satisfaction that is the happy lot of medical men—or the disappointments, as the case may be.

Petrol, Spoed en Geneeskunde

In hierdie uitgawe publiseer ons twee artikels wat die gevolge van die nuwe spoedbeperkings op ons paaie op hoofbeserings soos deur twee van ons neurochirurgiese eenhede ondervind, bespreek. Dit is 'n tegelyk verblydende en onrusbarende prentjie wat geskilder word. Diegene wat steeds krampagtig vashou aan die geloof dat spoed nie 'n belangrike faktor is wat ongelukke betref nie, sal tog seker nou die aftog moet blaas. Ons moet nou noodwendig aandag skenk aan die toekoms, en as ge-

neeshere standpunt inneem insake die permanente instandhouding of die uiteindelijke opheffing van die nuwe spoedbeperkings.

Die hele saak sal intensief ontleed moet word, en onderhandelings sal met die grootste verantwoordelikheid en objektiwiteit moet geskied. Ons wil geen uitspraak lewer nie. Wat ons egter wel wil poog, is om 'n paar newe-effekte van die veranderende patroon van motorongelukke te skets, soos dit uit navraag by verskillende chirurgiese en ander eenhede blyk.

Dat daar nie slegs minder sterfgevälle as gevolg van hoofbeserings is nie, maar ook 'n laer morbiditeitsyfer, blyk duidelik uit die twee artikels in hierdie uitgawe. Maar wat bring dit verder mee? Neurochirurgiese beddens was nog altyd so skaars soos hoendertande, en omdat geld en personeel nie agter elke bossie uitgeskop kan word nie, is dit te verwagte dat daar in die nabye toekoms steeds cordeelkundig met hierdie fasiliteite gewerk sal moet word. As die aantal beddens egter konstant bly, maar een tipe pasiënt—die hoofbeseerde motorongeluksgewal—afneem, is daar beddens beskikbaar vir ander siekes. Nou kan daar gouer aandag geskenk word aan serebrale aneurismes wat vroeër langer sou moes wag op chirurgie. Dit bring groter ervaring vinniger binne die bereik van spesialisierende, nagraadse geneeshere; dus beter diens aan dié pasiënte wat met motors en spoed niks mee uit te waai het nie.

Dit is egter nie net in die chirurgiese sale waar die nuwe era voelbaar sal wees nie. Wat van die persoon wat nou maar liever werk toe stap om

petrol te bespaar (weliswaar nog 'n te rare verskynsel, maar beslis aan te moedig)? Sy koronêre trombose word bietjie uitgestel en sy gewig sak. As ons stoutmoedig wil wees, kan ons selfs sê dat sy nuutgevonde slanke figuur sy huwelik 'n effens nuwe stukrag mag gee. Vergesog? Miskien wel.

Maar hoekom sal ons ons nie so nou en dan aan wensdrome skuldig maak nie? Daardie man wat elke naweek doer vêr gaan visvang het, vergeet nou soms om Vrydag petrol te laai en bly tuis—by sy familie. Die huisarts sal die nuwe knusse samehorigheid wel begin merk.

Gaan ons interns en ontluikende ortopediste genoeg ervaring opdoen met die hantering van gebreekte bene, snye en al die ander beserings wat vanuit ons gevaarlike paaie die hospitale oorstroom het?

Diegene wat uiteindelik, wanneer die brandstofkrisis miskien verby is, moet besluit oor spoed op ons paaie, sal Salomo se wysheid in pag moet hê. Mens kan amper wens dat die skaarste bly bestaan — of is dit onpatrioties?

Season's Greetings

The Editors, Manager and Staff

of the

South African Medical Journal

extend to you

the compliments of the season

and best wishes for the coming year

Seënwense

Die Redakteurs, Bestuurder en Personeel

van die

Suid-Afrikaanse Mediese Tydskrif

wens u

'n geseënde feesgety

en 'n voorspoedige nuwe jaar toe